

at den paagældende Krigsbestyrelse repræsenterede Statsmagten, har paataget sig store økonomiske Forpligtelser i Tillid til, at de var afbalancerede ved lignende Forpligtelser fra Statens Side. Hvis en By ikke kan stole paa sligt, forekommer det mig, at vi er inde paa Omraader, hvor der er noget forkert, og i den Henseende staar jeg ikke alene. Jeg vil gøre opmærksom paa den velvillige Maade, hvorpaa den Slags Erstatningskrav er blevet omtalt her i Tinget, og det er paa Grundlag af denne Velvillie, at jeg har tilladt mig at foranledige dette Samraad, idet jeg haaber, at det skal lykkes mig at vinde saadan Tilslutning i Tinget, at den højtærede Forsvarsminister ogsaa vil laane Øre til Aarhus Kommunes retmæssige Krav.

Jeg gør opmærksom paa, at den Gang Garnisonsloven blev drøftet her i Tinget, blev der af et enkelt Parti stillet et Ændringsforslag, som gik ud paa, at hvis Garnisonen eller en større Del af samme bortflyttes fra en nuværende Garnisonsby, ydes der den paagældende By rimelig Erstatning for det derved forvoldte Tab. Dette Ændringsforslag blev, om jeg ikke husker fejl, stillet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen), det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Marott), altsaa af Repræsentanter for det socialdemokratiske Parti. Naar det den Gang ikke blev tiltraadt fra anden Side, var det, fordi man gik ud fra, at der vilde komme en Forhandling i Gang om den Sag, at den paany kom for. Dette Ændringsforslag er et tydeligt Udtryk for, hvorledes et Parti her i Tinget saa paa den Sag ved Garnisonslovens Behandling, og der faldt den Gang fra de socialdemokratiske Forslagsstillere Udtalelser, som stadfæster det Indtryk, man faar af Ændringsforslaget. Naturligvis gav Forslaget ogsaa Anledning til Ordførerudtalelser fra anden Side, og jeg skal bl. a. gøre opmærksom paa, at den nuværende højtærede Konseilspræsident som Ordfører for det radikale Parti udtalte: „Naar vi ikke har tiltraadt Ændringsforslaget Nr. 4, er Grunden ikke den, at vi ikke overfor disse Byer, som lider et stort Tab derved, at man hensigtsløst berøver dem de Garnisoner, som de har, mener, at vi skal gøre, hvad Ret er, Staten er i visse Tilfælde ligefrem forpligtet overfor dem, men vi mener, at det er rigtigst, at disse Byer rejser deres Erstatningskrav selv, og saa er det naturligst at imødesee, om der ikke fra

Ministeriets Side, hvad jeg forventer — det er altsaa den nuværende højtærede Konseilspræsident, som nærrede denne Forventning, der den Gang ogsaa var berettiget —, bliver stillet Forslag om Godtgørelse til de Byer, man foruretter, og overfor hvem man har paataget sig en Forpligtelse til at give Erstatning. Om denne Forpligtelse er strengt juridisk, tør jeg ikke udtale mig om i dette Øjeblik, men den er saaledes beskaffen, at man ikke paa hæderlig Maade kan unddrage sig den, og jeg tvivler ikke om, at Regeringen og andre Statsfaktorer vil gøre, hvad der med Rette kan kræves af Mennesker, som vil handle retskaffent“. Det er rigtig udmærkede Ord, den daværende Ordfører, den nuværende højtærede Konseilspræsident, anvendte om Berettigelsen af det Erstatningskrav, der kunde rejses fra saadanne Byers Side. Ordene er endog saa stærke, at jeg i alt Fald ingenlunde føler nogen Drift til at gøre dem stærkere. Naar det siges, at Staten har paataget sig en Forpligtelse til at give Erstatning og ikke kan unddrage sig denne uden at handle mindre retskaffent, tænker jeg, at jeg har det høje Tings Øre, naar jeg gør mig til Talsmand for, at Staten skal opfylde sine Forpligtelser og handle retskaffent overfor dem, den indgaar Kontrakter med. Det glæder mig saa meget mere at anføre denne Udtalelse, som jeg tør gaa ud fra, at den højtærede Konseilspræsident ikke vil undlade at anvende hele sin Indflydelse — og jeg antager, denne ikke er ringe — for, at den højtærede Forsvarsminister skal gaa med til at opfylde Statens Forpligtelser. Naar den tidligere Forsvarsminister har opfordret Kommunen til at indgaa med et Andragende om en Erstatning paa 190,000 Kr., et Tal, der er fremkommet efter Forhandling mellem Krigsministeriet og Aarhus Byraad, og det saaledes kan ventes, at han vil interessere Lovgivningsmagten for at yde en saadan Erstatning, og naar fremdeles den nuværende Konseilspræsident om de Forpligtelser, som Staten har overfor Aarhus Kommune, har brugt saa stærke Udtryk som, at det endogsaa vilde være at handle paa en mindre retskaffen Maade, hvis Staten ikke opfyldte sine Forpligtelser, saa forekommer det mig, at der er et Retsgrundlag, som ikke kan svinge. Jeg nærer derfor det sikre Haab, at det skal lykkes mig at vinde dette høje Ting for denne Sag og derigennem fremkalde en større Velvillie for Sagen hos den højtærede Forsvarsminister, saa at Aarhus Kommune kan faa en noget bedre Erstat-